

Informatiefolder

Labradorkennel "Of Sweet Ale"

**Tamara zoetebier-Koopman
Nachtegalstraat 2
6666DG HETEREN
Nederland
026-4723958
janta@telfortglasvezel.nl**

Inhoudsopgaven

Introductie	pag. 3
Raskenmerken	pag. 4
Vorbereiding aanschaf	pag. 7
Fokker keuze	pag. 9
Opvoeding	pag. 12
Voedingsrichtlijnen	pag. 22
Gezondheid en ziekten	pag. 25

Inroductie

Deze folder is bedoeld om aspirant kopers van een Labradorpup te informeren over het functioneren van de Labradorkennel "Of Sweet Ale". Het grootste deel van deze folder wordt in beslag genomen door informatie over het ras alsook de aanschaf en verzorging van een Labradorpup uit onze kennel. Wij hechten er veel waarde aan dat bij aanschaf van een pup de eigenaren de beschreven richtlijnen uit deze folder zullen volgen.

Labradorkennel "Of Sweet Ale"

De kennel wordt gerund door Jan en Tamara Zoetebier. Wij wonen in Heteren, een mooi dorp aan de Rijn. Heteren ligt in de provincie Gelderland te zuidoosten van Wageningen en ten zuidwesten van Arnhem. Onze woning is vrijgelegen en beschikt over een gezellige tuin met voldoende ruimte voor onze honden.

Onze passie is het actief bezig zijn met onze Labrador retrievers. Onze ervaring is gebaseerd intensieve omgang met de Labradors sinds 1990. In het begin was onze hobby slechts gericht op gezellige omgang met de honden. Later is onze belangstelling meer op het kwalitatief in standhouden van de zo typische Labrador kenmerken gaan liggen. Hieruit is voortgekomen de wens, in eigenbeheer en goedgekeurd door de Raad van Beheer, een officiële Labradorkennel te starten met als doel op beperkte schaal nestjes te fokken.

Voor een optimale instandhouding en verbetering van het ras fokken wij volgens de regels van de Nederlandse Labrador Vereniging (NLV). Dit wil o.a. zeggen dat de vader en moederhond zijn goedgekeurd op o.a. heupdisplasie (HD) en elleboogdisplasy (ED). Verder worden de fokhonden jaarlijks gecontroleerd op erfelijke oogziekte en hebben ze een Optigen-ooguitslag.

Voor een goed geregelde verkoop van onze puppy's maken wij gebruik van het koopcontract dat de NLV.

Onze fokhonden wonen binnenshuis en hebben meerdere gehoorzaam en/of jachtrainingen doorlopen. Ook de puppy's groeien in huiselijke omstandigheden op en zijn hiermee goed gesocialiseerd.

Voor een succesvolle plaatsing van onze puppy's streven wij naar een goed contact met de aspirant-kopers. Voor definitieve toewijzing zal vooraf een uitgebreide kennismaking tussen de fokker en koper tot onze standaard proceduren behoren.

De toewijzing van een pupje zal, zo veel als mogelijk, in overleg tussen fokker en koper worden vastgesteld. Het is de fokker die, op basis van observatie en ervaring, over de definitieve toewijzing zal beslissen.

Van de aspirant koper wordt verwacht de ontwikkeling van de pupjes zoveel als mogelijk te volgen. Al na 3 dagen na geboorte van het nestje worden bezoeksafspraken vastgesteld.

Voor meer informatie verwijzen wij naar onze website: www.of-sweet-ale.nl

Veel leesplezier!!

Raskenmerken

Geschiedenis

De Labrador retriever of kortweg labrador is een hondenras dat afkomstig is uit Newfoundland en Labrador, en afstamt van de St. Johns-hond. Vanuit dit ras is vanaf midden 19e eeuw in Engeland gekruist met een aantal andere rassen, zoals de Gordon setter, de spaniël, de Flatcoated retriever en de Chesapeake Bay retriever.

Werd de St. Johns-hond door de eskimo's gebruikt voor de visvangst, de labrador werd gefokt voor de eendenjacht en voor de jacht in moerassige gebieden. De retriever heeft als enige hond rudimentaire zwemvliezen tussen zijn tenen. Ze zijn vanzelfsprekend dol op water en apporteren. In Groot-Brittannië, de Verenigde Staten, Zuid-Afrika en Australië is deze hond zeer geliefd. Hij is energiek, werklustig en gehoorzaam van aard, en wordt dan ook graag gebruikt als geleidehond. Ook als gezinshond is hij heel geschikt. Tegenover kinderen is hij doorgaans geduldig en goedmoedig, een echte mensenvriend, maar daardoor niet erg waaks. De labrador zal niet snel aanvallen, zelfs niet bij betreding van territorium. Het is een echte mensen hond. Hij zwemt, speelt en rent graag. Labrador retrievers zijn over het algemeen sterker en hebben meer een eigen wil dan de golden retrievers.

Karakter

Wanneer je een Labrador pup hebt gekocht dan hoop je op een goede gezonde hond. Een labrador die tien of meer jaren je vriend zal zijn. Je weet nog niet of hij/zij ook aan de rasstandaard gaat voldoen. Hier kun je achter komen door shows te lopen of bij een kynologenclub een keuring te laten doen. Maar het karakter is op een show natuurlijk niet te bepalen. Dat moet je thuis, in het bos, in de stad en waar je maar wilt bepalen. Hieronder ziet u hoe het karakter van uw Labrador er uit zou moeten zien.

De labrador retriever.

Het gewenste karakterbeeld:

- Hoge mate van jachtpassie;
- sterke 'will to please';
- liefhebber van water;
- moedig;
- steadiness;
- zelfstandig;
- redelijke mate van hardheid;
- goed op te leiden;
- allemansvriend;
- vriendelijk / sociaal karakter;
- redelijk temperamentvol.

Hoge mate van jachtpassie

Bij de labrador moet de passie voor de jacht in hoge mate aanwezig zijn. Door een kleine prikkel verband houdend met de jachtdrift wordt dit gedrag opgeroepen. Jachtpassie uit zich bij de labrador in de eigenschappen: groot apportevermogen, buitengewoon goede neus, markeren en zacht in de bek.

Groot apportevermogen

De labrador behoort tot de groep van de retrievers en moet een groot apportevermogen hebben. Apporteren is het terug brengen van voorwerpen naar de baas. De hond vertoont geen bezits drang.

Buitengewoon goede neus

De Labrador moet de juiste valplaats van geschoten of ander voorwerp kunnen zien en onthouden. Hierdoor kan hij het voorwerp zonder nadere aanwijzingen binnenbrengen.

Zacht in de bek

De Labrador heeft het vermogen voorwerpen, zodanig in de bek te nemen dat deze niet beschadigen.

Sterke 'will to please'

De wil om de baas 'te behagen' is zeer typisch voor de labrador en moet in grote mate aanwezig zijn. De labrador moet er plezier in hebben om te werken voor zijn baas, ook onder moeilijke omstandigheden. Will to please hangt samen met en uit zich in grote werklust, alertheid, behoorlijk doorzettingsvermogen, baasgerichtheid en concentratievermogen.

Grote werklust

De labrador moet een grote mate van bereidheid hebben om te werken voor de baas. Commando's worden snel aangeleerd en opgevolgd. Deze werklust hangt niet af van de mate van succes waarmee een taak wordt uitgevoerd, maar van de mate van inzet die wordt getoond.

Alertheid

De labrador moet zijn omgeving in de gaten houden. Een geringe prikkel roept een reactie op. De hond heeft de oren gespist.

Baas gerichtheid

De labrador moet alert zijn en de baas in de gaten houden (tijdens het werk). De baas is belangrijker dan andere prikkels. De labrador mag niet te veel steun zoeken. Dit betekent: tijdens het werken mag hij niet te onderdanig zijn. Zijn houding is neutraal of hoger, niet angstig of onderdanig.

Doorzettingsvermogen

Dit is het vermogen zijn aandacht gericht te houden op de prikkel of op datgene dat de prikkel heeft veroorzaakt. De labrador moet een groot doorzettingsvermogen hebben. Hij mag geen lage houding tonen of angst gerelateerde houding laten zien. Doorzettingsvermogen hangt nauw samen met moed en uithoudingsvermogen.

Concentratie

De labrador heeft het vermogen om lang zijn aandacht op een gegeven prikkel gericht te houden (vasthoudendheid). Deze prikkel is tijdens het werken belangrijker dan andere prikkels.

Liefhebber van water

Labradors behoren in het algemeen gek op water te zijn. Ze moeten zonder vrees te water gaan, er mag geen onderdanigheid getoond worden.

Moedig

De labrador moet in hoge mate de eigenschap hebben om zich zonder pressie van buiten af in moeilijke situaties te begeven en te blijven ook als deze in strijd is met zijn normale zelfbehoudreflex. De labrador heeft geen vrees voor koud water, dichte bebossing en weigert een moeilijke opdracht niet. De labrador is niet bang voor lawaai en niet schotschuw.

Steadiness

Een labrador is niet van zijn stuk te brengen: hij is niet snel afgeleid door prikkels in de omgeving en schrikt niet snel. Wat er ook gebeurt, hij blijft rustig, geconcentreerd, alert, zeker en baas gericht, en wachtend op een commando. De labrador heeft een goed herstel vermogen (het vermogen om tijdens of na afloop van een prikkel snel terug te keren naar het uitgangsgedrag).

Zelfstandig

De labrador moet zelfstandig zijn. Dit hangt nauw samen met zekerheid en nieuwsgierigheid.

Behoorlijke mate van zekerheid

Hij reageert in de regel op prikkels met neutrale /hoge houding; niet met angst- of vluchtgedrag, geen ontwijken, geen gereserveerdheid of wantrouwen, geen onderwerping.

Grote nieuwsgierigheid

Labradors moeten de neiging hebben contact te zoeken met vreemde voorwerpen, personen zonder agressie. Vaak met vooruitsteken en/of scheef houden van de kop. Oren attent naar voren geen sluiphouding.

Redelijke mate van hardheid

Het is een hond die niet snel uitingen van pijn of angst toont na onaangename prikkels of gebeurtenissen en die in staat is zich snel te herstellen. Hij laat zich niet door pijn of een verwonding weerhouden om de hem opgedragen taak te volbrengen. Hardheid houdt hier verband

met een geringe gevoeligheid en komt voort uit zijn will to please en doorzettingsvermogen.

Goed op te leiden

De labrador moet in aanleg goed af te richten zijn. Dit hangt samen met zijn intelligentie, alertheid en baasgerichtheid (will to please). Intelligent: goed leervermogen, onthouden en in praktijk brengen.

Allemansvriend

De labrador is een allemansvriend: hij benadert bekende en onbekende mensen en soortgenoten actief vriendelijk (kwispel, neutrale houding, snuffelen, eventueel handlikken of speluitnodiging). Hij past zich in verschillende situaties makkelijk aan. De labrador heeft een zeer hoge drempel voor agressief gedrag, specifiek bijten (lange latentietijd tot agressief gedrag, er moet langdurig bedreigd worden voordat agressie of bijtgedrag getoond wordt).

Vriendelijk / sociaal karakter

De labrador moet zeer goedaardig, vriendelijk en betrouwbaar voor mens en dier zijn, zonder een spoor van agressie of ongepaste schuwheid. Hij is sociaal, aanhankelijk en heeft een lage neiging tot domineren (geen spelagressie, omklemmen, bestijgen of hoge houding).

Redelijk temperamentvol

De labrador is een levendige, actieve hond. Zodra hij met de baas gaat werken, is hij een brok energie. In huis is hij rustig.

Fouten

Iedere afwijking van de hierboven vermelde punten moet als fout worden aangemerkt, de mate waarin moet in verhouding tot de ernst van de fout staan. Hierbij moet rekening gehouden worden met het feit dat de labrador als jachthond in stand gehouden dient te worden en met de erfelijke aspecten van een afwijking.

Hebt U een Labrador die aan de bovenstaande eigenschappen voldoet dan bent u waarschijnlijk de enige ter wereld. De boven genoemde karakterschets kan natuurlijk nooit in een hond verenigd zijn. U moet ook niet denken dat de fokker u heeft opgelicht. Uw hond zal best wel in min of meerdere mate deze eigenschappen hebben.

Welke opleidingen

De labrador is in principe geschikt voor elke opleiding. Met uitzondering van de opleiding voor pakwerk (IPO). Wel als speurhond bij de politie. Als eerste een gedrag en gehoorzaamheid cursus. Dit kan tot G & G 3. Daarnaast een opleiding voor flyball en wanneer dit wordt beheerst een behendigheids opleiding. Verder VZH, waterwerk en natuurlijk de jachtcursus. De labrador wordt ook gebruikt als blindengeleidehond en als Soho hond.

De lichamelijke verzorging

De verzorging van de labrador bestaat uit een wekelijkse borstelbeurt. Wanneer de hond in de rui is moet er elke dag geborsteld worden om te voorkomen dat de vacht vervuilt. Wanneer er veel gewandeld wordt in hoog gras of in het bos de hond steeds nakijken op tekenen deze zijn namelijk moeilijk te zien in de dichte ondervacht. Natuurlijk worden de voetzolen steeds gecontroleerd op doorns en andere scherpe voorwerpen. Denk ook aan de vlooiën behandeling zowel op de hond als in huis.

Uiterlijke kenmerken

Net als iedere hond heeft ook de Labrador Retriever specifieke uiterlijke kenmerken. Deze worden hierna beschreven.

Algemeen beeld

Sterk gebouwd, kort in lendenen, bijzonder actief, breed in schedel, breed en diep in borst en ribben, breed en sterk in lendenen en achterhand.

Typische raskenmerken

Goed temperament, erg behendig. Buitengewoon goede neus, zacht in de mond, uitgesproken liefhebber van water. Een toegewijde, zich makkelijk aanpassende metgezel.

Temperament

Intelligent, levendig en gezellig, met een sterke wil zijn baas te behagen. Vriendelijk karakter zonder spoor van agressie of ongepaste schuwheid.

Uiterlijk

Hoofd/schedel: schedel breed met een duidelijke stop, scherp besneden zonder vlezige wangen. Kaken middelmatig lang, krachtig en niet spits toelopend. Neus breed, neusgaten goed ontwikkeld.

Ogen: middelmatig groot, met intelligente en vriendelijke uitdrukking, bruin of hazelnootkleurig.

Oren: niet groot of zwaar, dicht tegen het hoofd aanliggend en vrij ver naar achteren geplaatst.

Mond: kaken en gebit sterk met een volmaakt, regelmatig en compleet scharend gebit, dat wil zeggen dat de bovenste tanden net over de onderste tanden heen vallen en recht in de kaak staan.

Hals: droog, sterk, krachtig, geplaatst op goedliggende schouders.

Voorhand: schouders lang en schuinliggend. Voorbenen voorzien van stevige botten en recht van de elleboog tot de grond, zowel van voren als van opzij bezien.

Lichaam: borstkas van goede breedte en diepte, met goed gewelfde, tonvormige ribben. Horizontale bovenbelijning. Lendenen breed, kort en sterk.

Achterhand: goed ontwikkeld, niet naar de staart aflopend, goed gehoekte knie. Laag geplaatste hakken, koehakkigheid hoogst ongewenst.

Voeten: rond, compact, goed gebogen tenen en goed ontwikkelde voetzolen.

Staart: kenmerkend voor het ras, erg dik bij de aanzet en geleidelijk toelopend naar de punt, van middelmatige lengte, vrij van bevedering, maar rondom dik bekleed met een korte, dikke, dichte vacht, waardoor de ronde vorm ontstaat die beschreven wordt als otterstaart. Mag vrolijk gedragen worden, maar mag niet over de rug krullen.

Gang/beweging: vrij, voldoende bodem beslaand, recht en zuiver zowel voor als achter.

Vacht: kenmerkend voor het ras, kort, dicht, zonder golven of bevedering, vrij hard aanvoelend, weerbestendige ondervacht.

Kleur: geheel zwart, geel of lever/chocoladekleurig. De gele kleur kan variëren van licht roomkleurig tot vossenrood. Kleine witte vlek op de borst is toegestaan.

Hoogte: ideale schofthoogte reuen 56-57 cm, teven 54-56 cm.

Vorbereitung anschaf

Een leven nu met hond en in de toekomst

De keus voor een hond, in dit geval een Labrador Retriever, is een keus voor minimaal 12 a 14jaar. Dit houdt in dat het een keus moet zijn waar je over die 14jaar nog steeds achter staat.

Wat er in die jaren gebeurd weet niemand. Wel kun je je zo goed mogelijk verdiepen in de hond en bekijken wat bij jou past en wat voor toekomst je verwacht te gaan beleven. (wereldreis, trouwen, kinderen etc)

Aanschaf – een realistisch beeld

U wilt dus een labradorpup. Waarom speciaal een labrador? Natuurlijk is een labradorpup met zijn mollige lijfje en altijd kwispelend staartje om op te vreten. Zeker weten. Maar dat schattige pupje is al na een paar maanden uitgegroeid tot een slungelige puber. Vindt u hem dan nog steeds leuk? Ook staat de labrador bekend als een kindvriendelijke en gemakkelijke hond. Helemaal waar. Een goed opgevoede labrador is een fantastische kameraad voor het hele gezin, waar je lekker mee kunt knuffelen, wandelen en spelen. Maar die opvoeding gaat niet vanzelf. Daar moet je heel veel voor doen. Een labrador in huis brengt niet alleen maar plezier en gezelligheid, er zijn ook nadelen. Daar moet u van tevoren goed over nadenken.

Enkele belangrijke punten op een rijtje

De basisopvoeding van pup tot volwassen hond duurt anderhalf jaar, dat doet u dus niet even in drie weken vakantie. Het eerste jaar is best een beetje afzien. De eerste week komt u slaap tekort omdat de pup 's nachts nog niet alleen kan zijn. Zolang hij niet zindelijk is, loopt u de hele dag achter hem aan. Uw labradorkleuter moet onder uw leiding de wereld leren kennen. Dat kost u elke dag zeeën van tijd. Verder is een jonge labrador onstuimig, zit vol streken en luistert soms voor geen meter. U zult dat met geduld en verstand in goede banen moeten leiden. Een puppycursus en een paar vervolgcursussen zijn daarvoor beslist nodig. Alleen door veel met hem bezig te zijn, bouwt u een band op met uw hond en wordt hij uw gehoorzame, trouwe maatje. Wilt u zoveel energie in uw pup steken?

Ook als hij geen pup meer is, heeft uw labrador tijd en aandacht nodig. Een volwassen labrador is een sportieve hond die niet genoeg heeft aan drie keer per dag een blokje om. Hij moet minstens één keer per dag een half uur of langer los kunnen rennen op een veilige en verantwoorde plek. Een labrador is een echte gezinshond, daarom kiest u immers voor dit ras! Die kun je niet vijf hele dagen per week alleen thuis laten. Een labrador die te veel alleen zit, wordt een drukke, aandachtvragende, gestoorde neuroot. Niet de fijne, betrouwbare kameraad die u voor ogen heeft. Om die te krijgen, zult u elke dag gedurende het hele leven van de hond voldoende tijd voor hem moeten vrijmaken. Dat betekent 1 à 2 uur per dag met hem bezig zijn en dat 12 tot 14 jaar lang. Heeft u daar tijd voor?

Labradors zijn viezeriken. Als ze de kans krijgen, duiken ze in iedere prutsloot of modderplas. Ze lekken na het drinken liters water over de vloer, waar ze dan gezellig doorheen lopen. Vervolgens duwen ze hun druipende snoet tegen je nette kleren of schudden zich vrolijk uit waarbij de spetters tegen de muren vliegen. Kunt u het zich voorstellen? Met een labrador in huis liggen er elke dag wel haren en zand op de vloer, maar twee keer per jaar is het écht feest. Dan laat zijn dikke dubbele vacht los en u wilt niet weten wat daar vanaf komt! Een labrador brengt behalve een hoop gezelligheid, ook een hoop extra poetswerk met zich mee. Heeft u daar zin in?

Verder kost een labrador behoorlijk wat geld. De aanschafprijs van een pup is op dit moment (2015) zo'n 1100 euro, maar daarna gaat hij nog veel meer kosten. Het begint al met de puppyuitzet: bench, mand, kleedjes, riem en halsband, voerbakken, speeltjes. Een zak brokken van goede kwaliteit kost al gauw € 65,-. Een puppycursus en later de vervolgcursussen kosten rond de 100 euro. En dan de dierenartskosten! De pup moet nog een paar keer worden ingeënt en heeft wormkuurtjes nodig. Kassa! Een sterilisatie of castratie is al gauw een paar honderd euro. In ieder hondenleven komen wel eens ziekten en ongelukjes voor waarmee u naar de dierenarts moet en waar u dus een hoop geld aan kwijt bent. Het mag niet zo zijn, dat de hond geen doktershulp krijgt omdat u het niet kan betalen. Kunt u zich een hond financieel veroorloven?

Ten slotte: heeft u er ook over nagedacht hoe uw leven er over een aantal jaren uitziet? Een labrador kan wel 12 tot 14 jaar oud worden. Past een hond straks nog in uw leven, als u misschien een jong druk gezin heeft of weer wilt gaan werken of juist van uw vrije tijd wilt gaan genieten en verre reizen wilt maken? Het ergste wat u uw hond kunt aandoen, is hem wegdoen. Zijn hele wereld stort dan in. Het kost een hond wel een jaar om ergens anders te wennen, hoe fijn het daar ook is. Hij wil geen vreemd fijn huis, hij wil zijn eigen fijne huis, en dat is bij u. Met de aanschaf van een jonge labrador neemt u een grote verantwoordelijkheid op u, een verantwoordelijkheid die pas eindigt aan het einde van zijn leven. Bent u bereid de komende 12 jaar of langer rekening te houden met uw labrador?

Als u over al deze zaken goed heeft nagedacht en u weet zeker dat u een labrador een fijn leven kunt en wilt bieden, dan kunt u de volgende stap zetten: op zoek naar een betrouwbare fokker. De knoop is doorgemaakt: er komt een pup in huis. De volgende vraag is: wanneer wilt u de pup in huis hebben? Natuurlijk 't liefst zo snel mogelijk. Maar verstandig is dat niet. Het is veel beter om u eerst goed te oriënteren. Wees kritisch, ook al betekent het dat u misschien een paar maanden moet wachten op uw pup. Uw labrador maakt de komende 12 tot 14 jaar deel uit van uw gezin, dan maken die paar maanden toch niet uit! Beter nu wat langer wachten op een verantwoord gefokt pupje, dan straks spijt van een overhaaste aankoop. De meeste mensen willen een labrador gewoon als lieve, gezellige huishond. Maar misschien lijkt u het u ook leuk om eens een keer naar een show te gaan? Of wilt u bijvoorbeeld jachthondensport of behendigheid gaan doen? Dan moet u helemaal kritisch zijn en op zoek gaan naar een nest waarvan beide ouderdieren showkwaliteit hebben of uitblinken in de hondensport. De fokker moet die kwaliteiten wel kunnen aantonen met showuitslagen of werkdiploma's.

Fokker keuze

Enige belangrijke tips

Bij het uitzoeken van een goede fokker kunt u op de volgende punten letten:

Wat voor soort fokker is dit, een rasspecialist, een handelaar of een particulier? Een goede graadmeter hiervoor is het aantal honden dat de fokker heeft, het aantal rassen en het aantal nesten dat hij per jaar fokt. Meer dan twee rassen, meer dan vijftien honden (en allemaal in kennels) en ook nog meer dan drie of vier nesten per jaar? Dat lijkt verdacht veel op een bedrijf. Twijfelt u, kijk dan verder: hoe gaan ze met hun honden om, komen de honden ook in huis, worden ze uitgelaten of zijn er speelweiden, wordt ermee geshowd of getraind? Als dit soort zaken verder wel in orde is, kán het een goed adres zijn.

Zijn er ook oudere honden of meerdere generaties in huis? Als er alleen maar honden in de productieve leeftijd zijn, is de kans groot dat de uitgefokte honden worden weggedaan. U kunt u dan afvragen hoeveel deze man / vrouw om zijn honden geeft of gaat het misschien alleen om de nestjes?

Is de fokker lid van de Nederlandse Labrador Vereniging of de Labradorkring? Dan moet hij zich in ieder geval aan de fokregels houden, anders wordt hij geroyeerd. Toch zegt een lidmaatschap niet alles, er zijn vele manieren om regels te omzeilen. Ga er zelf kijken en wees kritisch.

Stelt de fokker het op prijs als u voor een kennismakingsgesprek komt? Een goede fokker laat u vol trots zijn honden zien en heeft plakboeken vol papieren en foto's, waar hij graag met u over praat. Kennels waar u niet verder komt dan een kantoortje en waar u niet alles mag zien, moet u maar overslaan. Daar is blijkbaar iets te verbergen.

Wat heel belangrijk is: wil de fokker ook van alles over ú weten? Een goede fokker wil weten waar zijn pups terechtkomen en stelt ook eisen aan de koper. Hij zal willen weten waarom u juist een labrador wilt, hoe u de pup wilt gaan opvoeden, of er een groot deel van de dag iemand thuis is, enz.

Hoe vindt u de honden van deze fokker? Zien ze er goed verzorgd uit? Spreekt het type u aan? Hebben ze de diploma's en kwalificaties waar u naar op zoek bent? Hoe is hun gedrag ten opzichte van u, komen ze vrolijk en vriendelijk naar u toe? Hoe gedragen ze zich naar elkaar?

Wat voor indruk maakt de fokker op u? Heeft men alle tijd voor u, krijgt u duidelijk antwoord op uw vragen? Maakt de fokker een deskundige indruk? Is het er schoon en goed georganiseerd? Het moet klikken tussen de fokker en u, u moet er een prettig gevoel bij hebben. Zo niet, ga naar een andere fokker.

Als het nest geboren is, mag u dan een paar keer komen kijken? Het is heel gebruikelijk dat er de eerste twee of drie weken geen bezoek mag komen om de moederhond rust te gunnen. Maar daarna moet u toch minstens twee keer welkom zijn. Een goede fokker eist dat zelfs, omdat hij u veel te vertellen heeft en omdat hij u ook een beetje wil leren kennen.

Waar zijn de moederhond en pups gehuisvest? Liggen ze in huis of in een kennel? Op zich hoeft het niet verkeerd te zijn als het nest in een kennel ligt, als de pups maar veel in huis mogen komen. In ieder geval moeten de pups veel in handen komen en ze moeten allerlei speelgoedjes krijgen. Als ze een week of vijf zijn, moeten ze ook buiten kunnen spelen. Het is helemaal mooi, als de fokker ze vanaf zes weken ook al een keertje mee op straat neemt of in de auto.

Werkt deze fokker met een koopcontract en wat gebeurt er als de pup een gebrek blijkt te hebben?

Is er een terugkomdag, komt de fokker de stamboom zelf brengen? Kunt u ook later nog met vragen of problemen terecht bij de fokker?

Als het merendeel van deze punten positief is, kunt u met een gerust hart een pupje bij deze mensen kopen. Labradorpups zijn populair en goede fokkers werken vaak met een wachtlijst. Reken er dus op dat u een tijdje moet wachten voordat er een pup voor u is. Beschouw het maar als "in verwachting zijn" van uw pup en besteed de wachttijd door u goed voor te bereiden op de komst van uw pupje.

Meest gestelde vragen aan de fokker

Waarom fokt Of Sweet Ale dit ras?
Is de kennel aangesloten bij de rasvereniging?
Hoe lang fokt de kennel?
Met hoeveel honden fokt de kennel, en hoeveel nestjes per jaar?
Welke criteria stel je aan een nieuwe eigenaar?
Hoe vaak is er gemiddeld nog contact na ophalen van de pup?
Zijn er ook terugkomdagen voor het nest?
Wat zijn veel voorkomende kwalen bij Labradors buiten HD en ED?
Wat is de optigen uitslag precies?
Zijn de onderzoeken HD ED en spiegelen nodig bij niet fokken?
Mag ik de uitslagen op papier zien van beide ouders?
Mag ik de stambomen van beide ouders zien?
Op welke leeftijd begin je met fokken?
Gebruikt de fokker het koopcontract van de NLV?
Wat is er vastgelegd over erfelijke aandoeningen?
Wat is de vraagprijs van de pup
Mag ik de (moeder) hond(en) zien?
Wat doe je om de pups te socialiseren?
Is de pup gechipt en heeft het de inenting(en) gehad?
Bij hoeveel weken kan ik de pup ophalen?
Wat is de gang van zaken omtrent het vervolg?
Hoeveel mensen staan er al op de wachtlijst?
Hoe groot is de kans dat ik een pup kan krijgen?
Mag ik voor ophalen al een aantal keer komen kijken naar de pup en geef je dan stapsgewijs ook informatie?
Welke voeding gebruik je?
Adviseer je een verzekering en welke?
Heb je nog tips bij het zoeken naar een dierenarts?
Hoe gaat aanmelding?
Hoeveel mensen staan er al op de wachtlijst?
Heeft de fokker nog andere belangrijke tips?

Benodigdheden

Benodigdheden voor komst pup

Halsbandje.
Korte lijn.
Penning/ adreskoker.
Speeltjes.
Voeding.
Voer- en drinkbak op standaard.
Hondenkoekjes/trainingsbrok.
Bench (transport en thuis)
Borstel..

Benodigdheden na komst van pup

Speeltjes.
Extra kauwspeeltjes tijdens wisselen.
Mand + kussen.
Voeding.

Kosten

Aanschaf kosten zullen ongeveer zijn:
De hond vanaf € 1100.
De riem € 15.
De mand € 100.

De eet- en drinkbak € 25.

De bench € 200.

Totaal € 1440.

Vlooiën behandeling kosten per jaar ongeveer € 35.

Voeding: brokken, diner, vers vlees, pens, ongeveer € 350 per jaar.

Dierenarts kosten: alleen de entingen komen ongeveer op € 75 per jaar.

Wanneer er gefokt gaat worden met de hond komen er nog kosten bij voor het maken van foto's van de heupen en van de ellebogen. Verder moet de hond gespiegeld worden op PRA en cataract. dit zal ongeveer € 300 kosten.

Cursus kosten: zoals G & G dit is per vereniging verschillend.

Kosten voor dit ras specifiek zijn er buiten het foto's maken bij de dierenarts niet.

Het eerste jaar zal de hond ongeveer 1850 Euro kosten. De volgende jaren € 460.

Aangeraden word voor dit ras de hond te röntgenen, op HD en OCD, wanneer hij ouder is dan een jaar dit zal ongeveer 300 Euro kosten.

Het is te overwegen naast de WA verzekering een extra verzekering voor medische kosten af te sluiten, de kosten hiervan zijn ongeveer € 25 per maand.

Of en hoeveel hondenbelasting moet worden betaald zal per gemeente verschillen.

Hondvriendelijk huis creëren

Hier vind je alle informatie die je nodig hebt om je op de komst van je nieuwe aanwinst te helpen voorbereiden. Ook lees je hier hoe je de hond kiest die bij je past en hoe je een dierenasiel of een fokker vindt.

Je huis hondvriendelijk maken

Het is geen groot probleem om je huis hondvriendelijk te maken. Dit zijn de dingen waar je rekening mee moet houden:

Gevaren binnenshuis

- Los kleingeld. Niet meer laten slingeren. Als een hond zink binnenkrijgt, kun je meteen door naar de eerste hulp (dierenarts);
- chocolade – giftig voor honden. De speciale hondenchocolaatjes die je in de dierenwinkel vindt bevatten geen echte chocolade. Die kun je dus veilig geven als iets lekkers of als een beloning;
- giftige kamerplanten. Houd planten als de dieffenbachia, lelies, philodendrons en poinsettia's (kerstster) buiten bereik;
- elektrische bedrading: als ze hun tanden erin kunnen zetten, zullen ze het niet laten. Zorg dat de bedrading strak tegen de muur vastgelegd is of in een beschermende buis of huls oopt. Trek stekkers die niet in gebruik zijn uit het stopcontact;
- CD's en DVD's: met een beetje krachtig kauwen, breken ze in vele dodelijke scherven;
- makkelijk te openen keukenkastjes en badkamerkastjes: kan je hond bij schoonmaakmiddelen of medicijnen?;
- hete olie: houd je hond buiten de keuken als je aan het koken bent, zodat je niet over hem kunt struikelen;
- het toilet: er zijn verhalen bekend van puppy's die er zo in springen!;
- open deuren: Je denkt misschien dat ze het balkon niet zelf op kunnen of de Lego van de kinderen te pakken kunnen krijgen, maar bij de eerste de beste gelegenheid bewijzen ze je het tegendeel. Een deurveer en een kinderhekje bieden uitkomst, en goed opletten natuurlijk ook.

Gevaren buitenshuis

- Een vijver of een zwembad. Als je hond erin terecht kan komen, zorg dan dat hij er ook weer uit kan. Train puppy's om te zwemmen en er zo snel mogelijk weer uit te klimmen.
- giftige planten;
- afvalbakken en -zakken. Heel verleidelijk voor een jonge hond met een gezonde honger, maar het kan dodelijk zijn;
- de garage: ruim het direct op als er iets gemorst is, zet chemicaliën en verf buiten bereik en controleer of er nergens losse bedrading ligt;
- een open poort of gaten in het hek. Als je tuin niet helemaal afgesloten is, kun je je hond er niet alleen in laten. En zorg dat ze altijd hun halsband om hebben, het liefst gechipt zijn, voor het geval dat ze toch weten te ontsnappen.

Opvoeding

Een pup in huis

Een pup in huis is heel erg leuk, maar tegelijkertijd een grote verantwoordelijkheid. Het maakt niet uit of dit uw eerste pup is of u al meerdere pups heeft opgevoed en grootgebracht. Het is en blijft een spannende periode waarbij elke pup weer op zijn eigen individuele manier begeleid moet worden.

De eerste dag: u gaat uw pup halen

Spreek met uw fokker af dat u de pup zo vroeg mogelijk kunt halen. Zo heeft u een hele dag om de pup in zijn nieuwe huis te laten wennen en kunt u meteen de voedertijden van de fokker voortzetten. Als u de pup gaat halen neem hem dan op schoot tijdens de autorit en leg voor de zekerheid een handdoek op uw schoot. Het is ook verstandig om een paar extra handdoeken en een keukenrol (een ongelukje kan immers altijd gebeuren...) mee te nemen, zeker als de pup onverwacht wagenziek wordt. Kunt u de pup niet op schoot nemen, vervoer deze dan veilig in een bench (reiskenneltje).

De thuiskomst

Laat de pup bij thuiskomst eerst zijn behoefte doen voordat u naar binnen gaat. Na een lange autorit is dit vaak nodig. Misschien dat u - afhankelijk van de reistijd- ook tussendoor ergens even moet stoppen om de pup een plas te laten doen. Let er dan wel even op dat deze uitlaatplek niet heel smerig is. Zoals langs de snelwegen bij benzinestations: voor een pup die nog niet alle entingen heeft gehad kunt u beter een stukje verder van de weg af rijden. Als u naar binnen gaat laat de pup dan zijn nieuwe omgeving verkennen. Alles is onbekend voor de pup. U heeft uiteraard al de bench op een vaste plaats in huis staan. Tijdens het verkennen van uw huis en tuin kunt u rustig met de pup meelopen. Alles is onbekend, behalve u, de pup kent u wel. Laat de pup de eerste dag alleen uw huis en tuin verkennen, hier doet hij al genoeg indrukken op en dit is erg vermoeiend voor de pup.

Puppybezoek

Er zullen veel mensen in uw omgeving zijn die de pup willen zien, ze hebben misschien lange tijd samen met u uitgekeken naar de komst van de nieuweling. Voorkom dat het te druk wordt. De pup krijgt dan zijn eerste dag te veel nieuwe prikkels waar hij mee om moet gaan, wat erg vermoeiend is. Ook is het voor u allemaal (weer) nieuw en als u dan doorlopend bezoek krijgt kunt u zich niet bezighouden met de pup.

Duidelijkheid

Alles is nieuw maar toch begint uw meteen met het trainen van de pup. Denk hierbij aan de zindelijkheidsstraining, als u ziet dat uw pup wat gaat rondsnuffelen neem hem dan direct mee naar buiten, als hij hier zijn behoefte doet beloon hem hier dan uitbundig voor.

Het slapen

Als de pup buiten de bench in slaap valt, pak hem dan op en leg hem in de bench. U begint dan al de benchtraining. De pup leert dan de eerste dag al dat dit zijn slaapplek is. Sommige fokkers hebben al een bench in de puppyren staan zodat de pup hiermee al vertrouwd is. Dan komt de eerste nacht, die u op veel verschillende manieren kunt doorkomen.

Om uw pup de eerste nacht door te laten slapen kunt u het volgende doen:

- Laat de pup vanaf 20.00 uur niet meer drinken (later op de avond een paar slokjes is eventueel nog mogelijk, ga zo laat mogelijk nog een keer met de pup naar buiten om zijn behoeften te laten doen, rond half één, leg hem in de bench en ga zelf slapen;
- dan gaat u de volgende morgen zo vroeg mogelijk uw bed weer uit, dit kan rond 5.00 uur of 5.30 uur zijn, u laat de pup dan direct weer naar buiten gaan om zijn behoeften te doen. De pup leert hiermee al een korte nacht door te slapen, de tijden gaat u rustig aan verruimen. Als de pup nog erg slaperig is kunt u hem eventueel weer in zijn bench doen en zelf nog even terug naar bed gaan. Denk er wel aan dat u weer op tijd zijn eerste voeding geeft en na elke maaltijd de pup meteen even naar buiten laat gaan want hij zal dan zeker een plas doen!

De eerste dag van uw puppy thuis

Eindelijk is het zo ver, de dag dat uw puppy in huis komt is aangebroken. U heeft alles goed voorbereid en bent best een beetje zenuwachtig. Zou alles goed gaan? Wordt het zo leuk als u

gehoopt had?

Wanneer u voor het eerst een hond in huis krijgt, of wanneer u voor het eerst een puppy krijgt, is dat best een spannende belevenis. U heeft alles goed voorbereid, maar weet eigenlijk misschien niet goed wat u te wachten staat. Wat zal het kleine hondje doen? En wat wordt er van u verwacht?

Maak u niet te veel zorgen. Hoe klein het hondje ook nog is, het is al goed in staat voor zichzelf op te komen. Er zijn een paar dingen waar u rekening mee kunt houden.

Een overzicht:

Rust en terughoudendheid: wanneer uw puppy zijn eerste stappen in uw huis zet, heeft hij misschien al een hele reis achter de rug. Maar ook als u dicht bij de fokker woont en snel thuis bent, is dat voor de nog erg jonge hond een hele ervaring. Opeens is hij de vertrouwde omgeving en geur van het nest kwijt. Zijn moeder, de fokker en diens huisgenoten, en niet te vergeten zijn nestbroertjes en -zusjes, ineens zijn ze er niet meer. Geef uw puppy daarom alle gelegenheid om te wennen. Voorkom dat u hem overspoelt met aandacht en laat hem z'n gang even gaan. Voorkom dat eventuele kinderen constant aan hem zitten en met hem bezig zijn. Uw puppy heeft veel te verwerken en heeft daar de tijd voor nodig. Geef hem die tijd en voorkom dat de pup gestrest raakt.

Voeding: om de overgang niet al te groot te maken is het aan te raden om in elk geval de eerste dagen hetzelfde voer te geven als dat de pup bij de fokker kreeg.

Zoals gezegd maakt uw pup zo'n eerste dag veel mee. Net zoals het voor u best spannend is, is het voor de pup ook een hele belevenis. Het is daarom helemaal niet vreemd als uw pup de eerste dag niet wil eten. Geef hem de gelegenheid om te eten, maar laat het ook toe als hij dat niet wil. Dring er niet bij de pup op aan om te eten!

Ligplaats: zorg ervoor dat u een ligplaats voor uw hondje heeft. Een mand, een kleed of een bench, het maakt niet uit zoveel uit wat, als het maar een veilige, rustige plaats is. Veel honden geven er de voorkeur aan om op iets zachts te liggen. Maar er zijn er ook die juist een harde en zelfs koele ondergrond prettig vinden. Probeer uw puppy daarom niet te dwingen ergens op te gaan liggen, maar probeer te ervaren wat hij prettig vindt. Zorg er wel voor dat de ligplaats niet op de tocht is. Wanneer u een bench wilt gaan gebruiken, doe dan niet gelijk het deurtje dicht zodat uw puppy opgesloten zit. Een hond moet wennen aan een bench en leren dat het niet negatief is wanneer het deurtje dicht gaat. Lees meer hierover in: Voordelen van een bench

Uitlaten: wanneer u uw puppy gaat uitlaten is dat opnieuw een hele belevenis voor uw hondje. Opnieuw komt hij in een vreemde omgeving met andere geluiden en andere geuren. Het kan dan ook gebeuren dat een puppy zo druk is met het verkennen van de nieuwe omgeving, dat hij vergeet te plassen of zijn behoefte te doen. Wanneer hij dan weer binnenkomt – in de inmiddels iets meer vertrouwde omgeving – ontspant hij zich en doet alsnog een plas. Wanneer uw hondje binnen plast, reageer dan niet boos, maar til hem terwijl hij nog plast direct op en zet hem buiten neer. Bij het optillen stopt het plassen. Wanneer hij dan buiten verder plast beloont u hem daar voor. Wanneer u dit altijd doet, ook wanneer hij binnen al uitgeplast is, zal u hondje al snel de link leggen tussen het plassen en het naar buiten gaan. Hiermee bevordert u de zindelijkheid. Straffen voor het binnen plassen, of erger: hem zelfs met z'n neus er doorheen halen, werkt alleen maar averechts!

Slapen: na zo'n emotioneel zware eerste dag, volgt de eerste nacht voor u en uw pup. U zou wellicht denken dat na al die indrukken uw pupje makkelijk een hele nacht kan doorslapen. Maar zonder de warme lijfjes van z'n broertjes en zusjes, wil dat vaak niet echt lukken.

Zindelijkheidstraining

Als pups ongeveer drie weken oud zijn zullen ze instinctief het slaapgedeelte van het nest verlaten om te gaan plassen/poepen. Ze zijn als het ware voorgeprogrammeerd om zindelijk te worden gemaakt. We hoeven de pup alleen maar te leren dat een huis ons nest is en dat ze naar buiten moeten gaan als ze hun behoefte moeten doen. Neem uw pup mee naar buiten naar steeds dezelfde plek waar uw pup zijn behoefte mag doen, op de volgende tijden:

- 'S morgens vroeg;
- na de maaltijd;
- na het spelen;
- na elke opwinding (bijvoorbeeld als er bezoek is gekomen);
- direct naar het slapen (uw pup slaapt nog veel op de dag);
- na het oefenen/trainen;
- 's avonds laat;
- om de 1 á 2 uur.

Als uw pup aan de grond snuffelt kunt u hem helpen het proces te versnellen. Het is belangrijk dat

u bij hem blijft. Wees geduldig. Zodra uw pup zijn behoefte gaat doen kunt u wat tegen hem zeggen, bijvoorbeeld 'ga eens wat doen', of 'plasje doen'. Als uw pup klaar is, beloont u hem enthousiast en speelt u even met hem. Uw pup legt hierdoor de associatie tussen buiten zijn behoefte doen en een beloning.

Als u op welk tijdstip dan ook merkt dat uw pup in huis aan de vloer snuffelt en ronddraait of wil gaan hurken, moet u dit onmiddellijk onderbreken en hem naar buiten brengen. Daar mag uw pup zijn behoefte doen.

Hoe vaker u uw pup mee naar buiten neemt en hoe minder hij binnenshuis plast/poept, hoe sneller hij zindelijk wordt. Het duurt echter een poos voordat een vaste gewoonte ontstaat: wees dus voorbereid op af en toe een ongelukje.

Mocht er een ongelukje gebeuren: jammer dan, de volgende keer beter letten op de signalen die aan het ontlasten voorafgaan. Bestraf uw pup niet als het binnen gebeurt. De pup kan de straf echt niet koppelen aan iets wat in het verleden is gebeurd.

Om de nacht makkelijker door te komen zult u uw pup, vlak voor het slapen gaan, uit moeten laten. Verder kunt u rekening houden met de laatste voeding (vroeg in de avond) en kunt u de waterbak op tijd weghalen (ruim twee uur voor de laatste wandeling) De volgende ochtend staat u zeer vroeg op en gaat u direct met uw pup naar buiten. Ook kunt u er 's nachts een keer extra uit gaan. De tijden kunt u langzaam opbouwen. Gebeurt er toch een ongelukje, dan heeft het voor uw pup te lang geduurd, u moet dan de volgende keer de tijd tussen het uitlaten korten maken.

Benchtraining

Veel mensen vinden de bench onvriendelijk en vinden het een lelijk obstakel.

Het is echter een plek waar uw hond zich veilig kan terugtrekken, mits positief aangeleerd. Het voordeel van de bench is dat u hem overal mee naar toe kunt nemen.

Denk hierbij aan op visite gaan of uw vakantie. U hond heeft dan altijd zijn veilige plekje bij zich. Zet de bench in de kamer op een rustige tochtvrije plek, niet te dicht bij een verwarming.

Leg er een wasbaar kleedje in of zet er een stoffen mand in als de hond al een mand is gewend.

Aanleren van de bench

- Geef al de maaltijden van uw hond in de bench, u laat tijdens het eten het deurtje open staan;
- leg een paar keer per dag iets lekkers in de bench, gaat uw hond kijken stimuleer hem dan om de bench in te gaan, daar ligt de beloning, iets lekkers;
- gaat het om een pup die nog geen plaats heeft leg hem dan iedere keer als hij in slaap valt in de bench, niet boos worden als hij eruit stapt. Wel consequent uw pup terug in de bench leggen op het moment dat hij een andere slaapplek kiest;
- gebruik een woord dat nog geen betekenis heeft voor uw hond dit gaat u gebruiken als commando om uw hond naar de bench te sturen, bijvoorbeeld het woordje 'plaats';
- U gaat het commando aanleren op het moment dat uw hond gemakkelijk in en uit de bench loopt;
- Leg iets lekkers in de bench. Staat uw hond met alle poten in de bench geef dan het commando 'plaats';

Aandachtspunten

- Laat het deurtje in het begin open staan, doe het deurtje pas dicht als uw hond regelmatig gaat slapen;
- leg op onregelmatige tijden iets lekkers in de bench, of geef uw hond iets lekkers als hij de bench in gaat. De bench blijft zo leuk voor de hond;
- als uw hond onrustig is in de bench, dan wacht u met hem eruit halen tot hij rustig is. U voorkomt hiermee dat u onbewust uw hond beloont voor het onrustige gedrag.
- als uw weg bent geweest en uw hond heeft in de bench gezeten moet u de hond rustig begroeten, maar laat hem niet direct uit de bench. U voorkomt hiermee dat uw hond leert dat het zien van de baas aanleiding is om meteen uit de bench te mogen;
- beloon uw hond als het goed gaat;
- stuur uw hond nooit voor straf de bench in, bestraf hem ook niet als hij in de bench zit. de bench is immers een veilige plek waar uw hond zich kan terugtrekken.

Aan de riem lopen

Verreweg de meeste eigenaren vinden het belangrijk dat hun hond leert wandelen aan de lijn

zonder te trekken. Toch komt trekken aan de lijn bij heel veel honden voor. Sommigen sleuren zelfs hun baasje mee. Om dit te voorkomen is het verstandig vanaf het begin aandacht te geven aan het ontspannen meelopen aan de lijn. Jong geleerd, is oud gedaan; dat geldt zeker voor netjes aan de lijn lopen.

Hoewel het van een klein, licht puppy nog niet zo erg is als hij wat trekt aan de lijn, wordt de basis voor de gewoonte om te trekken daarmee vaak juist al jong gelegd. Beter is het dus zo vroeg mogelijk te beginnen uw pup te leren netjes met u mee te wandelen. Liefst vanaf de eerste dag dat uw pup bij u is!

Als een hond eenmaal de gewoonte heeft ontwikkeld om te trekken aan de lijn, vraagt het een langdurige en consequente inzet van de eigenaar dit gedrag weer af te leren.

Wandelen zonder trekken aan de lijn.

De kern van het wandelen zonder trekken is uw hond geen succes te geven met dat getrek. Dat is echter makkelijker gezegd dan gedaan. Het natuurlijk looptempo van een hond is sneller dan dat van ons waardoor trekken snel ontstaat. Bovendien levert trekken de hond vaak beloningen op: snuffelen aan een lekker luchtje dat net buiten bereik van de lijn was, contact met een andere hond of simpelweg sneller vooruitkomen. Voorkom dus dat uw pup dit soort ervaringen opdoet. Concreet betekent dat dat u in het begint zelf actief voorkomt dat er spanning op de lijn komt. Uw pup is nog druk bezig de wereld te verkennen, en kan zich nog niet lang concentreren. Door sneller of juist langzamer te lopen, of zijn aandacht te lokken, voorkomt u dat hij kan trekken. Beloon hem ook als hij netjes met u mee loopt. Dat brengt de balans tussen het 'saaie' meelopen met u en alle verleidingen buitenshuis wat meer in evenwicht.

Mocht er toch spanning op de lijn komen omdat uw pup persé ergens heen wil, loop dan in tegengestelde richting weg. U bepaalt waar de wandeling heengaat, niet hij!

Een andere mogelijkheid is anticiperen op het gedrag. U ziet bijvoorbeeld in de verte een andere hond aankomen. Vraag dan de aandacht van uw pup, laat hem eventjes netjes meelopen, en beloon hem door contact te mogen maken met de andere hond. Daarmee voorkomt u niet alleen dat trekken beloond wordt, u trekt ook het initiatief over het contact met de andere hond naar u toe. Als jij doet wat ik vraag (aandacht, netjes meelopen), dan mag jij even spelen. Beide partijen winnen!

Vraag in het begin niet te veel van uw pup op het gebied van netjes meelopen. Korte momenten zijn alles wat u van hem kunt vragen. Beloon die momenten van aandacht door stil te blijven staan en hem de gelegenheid te geven lekker te snuffelen en rond te kijken. Is hij klaar, wandelt u weer verder, op weg naar een steeds mooier samenspel van samen wandelen.

Aan de lijn lopen zonder trekken is iets dat een consequente begeleiding van de eigenaar vraagt. Om direct deze goede gewoonte aan te leren, is het van belang hiermee al vanaf puppyleeftijd aan de slag te gaan. Een goede gewoonte aanleren is veel gemakkelijker dan een slechte gewoonte afleren!

Het eerste bezoek aan de dierenarts

Veel honden zijn bang voor de dierenarts. Vervelende ervaringen hebben hen geleerd dat een bezoek aan de praktijk geen pretje is. Toch is dit te voorkomen. Eerste ervaringen maken vaak een blijvende indruk. Zorg er dus voor dat het eerste bezoek van uw pup aan de dierenarts een positieve en prettige ervaring is.

Ook dierenartsen zijn gebaat bij honden die ontspannen en rustig te behandelen zijn. Bijna allemaal doen ze daarom moeite het eerste bezoek zo aangenaam mogelijk te maken. Laat de assistente bij het maken van de afspraak weten dat u voor het eerst komt, en vraag om wat extra tijd. Neem ook wat lekkers mee om uw hond te kunnen belonen als hij rustig blijft!

Maar er is veel meer dat u kunt doen om uw hond te leren dat een bezoekje aan de dierenarts niets bijzonders is. Voordat de eerste echte afspraak er is, is het aan te raden al een paar keer de praktijk te bezoeken en wat tijd in de wachtkamer door te brengen. Geef uw pup de tijd om een rond te snuffelen en de omgeving in zich op te nemen.

Een dierenartsenpraktijk zit vol luchtjes van andere honden, katten en andere dieren. Maar ook de geuren van schoonmaakmiddelen zijn volop aanwezig. Alles bij elkaar kan dat best een overweldigende indruk zijn. Laat uw pup rustig wennen, en geef hem als hij rustig is wat lekkers. Door al voor de eerste afspraak enkele bezoekjes aan de praktijk te brengen, bereidt u uw pup optimaal voor. Maar ook voor het daadwerkelijke eerste consult kunt u een en ander voorbereiden. Zorg ervoor dat uw pup zonder spartelen opgetild kan worden, en dat hij al meerdere malen op tafel heeft gestaan. Dit kunt u thuis op de eetkamertafel eenvoudig oefenen. Zorg wel voor een stroeve ondergrond om op te staan, zoals bijvoorbeeld een badmatje.

Het leren wennen aan verzorgende handelingen zoals borstelen, nagels knippels, gebit bekijken en poetsen, oren bekijken en schoonmaken, is ontzettend belangrijk. Door uw hond aan te leren verzorgende handelingen toe te laten, bereid u hem ook voor op aanraking en behandeling door uw dierenarts.

De meeste honden zullen in het begin tegenstribbelen tegen dit 'gedoe' aan hun lijf. Met geduld en veel beloningen zal uw pup snel leren dit alles als normaal te ervaren. En belangrijker: hij zal het zonder tegenstribbelen ondergaan! Niet alleen u, maar ook dierenarts en trimster zullen u dankbaar zijn!

Om te voorkomen dat uw hond niet naar de dierenarts wil, kunt u veel doen. Het begint al bij het eerste bezoek. Laat uw dierenarts weten dat u en uw hond voor het eerst komen, en vraag om wat extra tijd. Neem lekkers mee om het rustige gedrag van uw pup te kunnen belonen. Bereid uw pup voor door al enkele malen de praktijk en wachtruimte bezocht te hebben. Daarnaast laat u uw pup wennen aan allerlei verzorgende handelingen zodat de aanraking van de dierenarts voor hem niets bijzonders is.

Consequent zijn

Het doel van de opvoeding is uw hond te leren welk gedrag wel acceptabel is en welk gedrag niet. Consequent zijn is daarbij van het allergrootste belang. Ja is altijd ja, en nee altijd nee. Dat geldt niet alleen voor u, maar voor alle gezinsleden. Om consequent te kunnen zijn is tevens overeenstemming nodig tussen u en de overige gezinsleden over wat u acceptabel vindt. Bijna iedereen weet wel dat consequent zijn belangrijk is bij het opvoeden. Consequent zijn, schept duidelijkheid, en daarmee rust. Een jonge hond heeft daaraan behoefte. Honden leven niet samen door overleg, nee, de leider stelt de regels de rest houdt zich daaraan. Hoewel dat voor ons wellicht te overheersend klinkt, varen honden hier wel bij. Doordat duidelijk is wat mag, en wat niet, en hoe een ieder zich hoort te gedragen, is er rust in de roedel. Een groot goed voor dieren waarbij overleven in de natuurlijke situatie bijna altijd voorop staat. Alle energie die aan het uitvinden van de regels en rangorde –dus mogelijk conflicten- wordt besteed, kan niet worden besteed aan overleven.

Toch valt consequent zijn niet iedereen even gemakkelijk. De mens is democratisch ingesteld, we willen anderen graag te vriend houden, en zien gemakkelijk allerlei uitzonderingssituaties. En dan wijk je wel eens af van een eerder ingenomen standpunt...

Om het consequent zijn te vergemakkelijken is het raadzaam, zeker met een gezin, om voordat uw hond in huis komt samen te bespreken wat u belangrijk vindt, en hoe u gezamenlijk met de hond om wilt gaan. Betrek zeker de kinderen bij dit overleg, niet alleen om hun mening te horen, maar ook om uit te leggen waarom u iets belangrijk vindt.

Mag uw hond op de bank? Waar slaapt hij? Wie gaat z'n verzorging op zich nemen? Wat mogen de kinderen wel met hem, en wat niet? Mag uw hond naar de bovenverdieping? Krijgt hij wat lekkers van tafel? Allemaal vragen waarmee u te doen krijgt.

Maar dit is niet alles. Niet alleen wat mag en wat niet is van belang, maar ook hoe u en uw gezin met bovengenoemde situaties om zullen gaan is belangrijk. Denk daarbij bijvoorbeeld aan: uw hond gaat er met een schoen vandoor, hoe reageert u? Negeert u, zegt u 'foei', loopt u hem achterna? Of uw pup klimt bij uw dochttertje op de bank, wat doet u? Gaat u met hem naar een hondenschool; en wie traint met hem?

Door samen te beslissen wat u belangrijk vindt voor uw hond, maakt u het gemakkelijker consequent te zijn, voor nu en de toekomst!

De meeste mensen beseffen wel dat een consequente begeleiding van hun hond belangrijk is voor een goede opvoeding. In de praktijk blijkt het echter voor ons mensen gemakkelijk om 'uitzonderingen' te vinden, en gedrag soms toch goed te vinden. Uw hond doet u daar echter weinig plezier mee. Hij heeft juist behoefte aan de vertrouwdheid en duidelijkheid die een consequente begeleiding geven.

De rangorde fase(12 tot 16 weken)

Op de leeftijd van zo'n 12 weken treedt bij uw pup de zogenaamde rangorde fase op. Uw pup zoekt actief zijn plaats in de rangorde. Hij probeert zijn grenzen te verleggen en u uit te dagen om duidelijkheid te krijgen over zijn plaats en rol binnen de roedel. Een hele belangrijke periode dus om uw leiderschap te bevestigen!

Honden zijn sociale wezens. Het leven als groep staat voorop. Uw gezin en uw eventuele andere honden (en zelfs andere huisdieren) vormen zijn vaste sociale omgeving, zijn roedel. Vanaf de

leeftijd van zo'n 12 weken moet de pup leren wat zijn plaats is binnen de rangorde van uw roedel. De behoefte om dit te weten en uit te testen is voor uw pup instinctief. Zijn positie binnen de roedel, zijn status, geeft richting aan zijn toekomstige gedrag. Wellicht heeft u het idee dat het bepalen van de plaats in de rangorde met veel machtsvertoon en kabaal zal plaatsvinden. Niets is echter minder waar: het gaat er meestal juist heel subtiel aan toe! Tussen honden onderling wordt meestal middels spel de kracht- en machtsverhoudingen afgetast. Ook in de omgang, het spel, met u en uw gezinsleden probeert uw pup duidelijkheid te krijgen over zijn plaats in uw gezin. En dat niet alleen: door uw grenzen af te tasten en u uit te dagen, probeert hij zijn positie te versterken.

Niet iedere pup is in gelijke mate bezig met zijn status. Sommige halen van alles uit de kast om hogerop te komen in de rangorde. Anderen lijken er nauwelijks mee bezig te zijn. Desalniettemin speelt het bepalen van zijn plaats in uw roedel voor iedere pup in deze fase een rol. Dit kunt u bijvoorbeeld merken doordat uw pup aandacht probeert af te dwingen middels opdringerig gedrag of blaffen, in de riem happen en trekken, zich zelfstandiger gaat gedragen en buiten verder van uw weg wil, opeens doof lijkt voor uw roepen, niet meer van de bank af wil etc. Hoewel deze gedragingen ook in de puberteit sterk tot uiting komen, is in deze fase het testen van uw leiderschap al aan de orde.

Voor u als eigenaar is het in deze fase van belang uw leiderschap duidelijk te maken. Niet door (fysiek) machtsvertoon, maar op subtiele, geestelijke wijze. U zorgt ervoor dat alle initiatieven bij u liggen. Op gezeur om aandacht, spel, aaien, eten of uitlaten gaat u niet in. U bepaalt wanneer uw pup de leuke dingen des levens krijgt. Ook blijft u uiterst consequent: ja is ja, en nee is nee, altijd. Dus als hij niet op de bank mag, dan ook nooit. Ook vraagt u meer gehoorzaamheid van hem. De meeste pups kunnen op deze leeftijd al zitten en liggen op commando. Door dit van hem te vragen bijvoorbeeld voordat hij eten krijgt of uitgelaten wordt, laat u merken dat hij niets voor niets krijgt. Hij moet er wat voor doen! Buiten met uitlaten bepaalt u tempo en richting van de wandeling. Loop bij voorkeur ook steeds een andere route. Dat houdt het spannend voor uw hond, en geeft u meer mogelijkheden de wandeling te bepalen. Door duidelijk de leiding te nemen, binnen en buitenshuis, laat u aan uw pup merken dat u de baas bent en dus boven hem staat.

In de periode van 12 tot 16 weken treedt de rangorde fase op. Uw pup zoekt naar zijn positie binnen uw gezin, zijn plaats in de rangorde. Hoewel dit niet bij iedere pup even duidelijk is, probeert hij uw grenzen af te tasten en u uit te dagen hem meer toe te staan zodat hij een hogere plaats in uw roedel krijgt. Blijf in deze periode consequent en zorg dat het initiatief in de omgang met de hond bij u blijft. Geef duidelijk leiding aan uw pup en laat merken dat u de baas bent.

Aanleren om alleen te blijven

Alleen blijven is voor de meeste honden heel moeilijk. Honden zijn sociale dieren en het is voor hen niet natuurlijk om afgezonderd te zijn van de rest. Een wolf die van zijn roedel is gescheiden huilt, in een poging om de roedelgenoten op te sporen. Onze huishonden moeten echter wel eens alleen worden gelaten. Het is daarom belangrijk dat uw hond al op jonge leeftijd leert omgaan met het alleen zijn. Als puppy's niet geleerd wordt om alleen te blijven, dan kunnen er grote problemen ontstaan als dit uiteindelijk gebeurd, al is uw afwezigheid maar een paar minuten.

Honden die niet alleen kunnen zijn vertonen één of meerdere van de volgende gedragingen

- Bijten/knagen/sabbelen;
- krabben aan deuren/kozijnen;
- graven in tapijt;
- rondhollen;
- blaffen/janken/huilen als een wolf;
- onzindelijkheid.

Aanleren van het alleen zijn

- Als de pup bij u in de buurt ligt te slapen leg hem dan in zijn mand/bench, zodat de afstand tussen u en de pup groter wordt;
- laat uw pup regelmatig in zijn mand/bench liggen als u gaat koken of eten;
- als u de kamer verlaat waar de pup is sluit dan de deur, u voorkomt hiermee dat de pup u achterna kan lopen;
- komt uw pup aandacht bij u vragen, stuur hem dan weg, u kunt hem op een ander tijdstip bij u roepen om bijvoorbeeld met hem te gaan spelen/wandelen.

Aandachtvragen kan zijn

- opspringen;
- speeltjes komen brengen;
- blaffen;
- snuit onder uw arm duwen, etc.

Bouw de tijd van het alleen zijn langzaam op, begin met een paar minuten. U begint al onbewust met de tijd opbouwen als u bijvoorbeeld naar het toilet gaat.

Aandachtspunten

- Reageer niet op piepen, blaffen of aan de deur krabben;
- begroet uw hond niet als hij herrie maakt op het moment dat u thuis komt, wacht tot hij rustig is, begroet hem dan op een rustige manier;
- bestraf uw hond **nooit** voor vernielingen of onzindelijkheid als u thuiskomt. Uw hond kan de straf echt niet koppelen aan iets wat in het verleden is gebeurd.

Opspringen

Waarom springt een hond op

Natuurlijk gedrag

Het likken van de neus/bek is natuurlijk gedrag van honden bij een begroeting.

Pups likken zelfs in de bek van hun moeder zodat zij haar eten opgeeft en de pups dat weer kunnen opeten. Met dit gedrag bedelen pups om voer, wat beloond wordt op het moment dat hun moeder eten opgeeft.

Aangeleerd gedrag

Als uw hond tegen u of andere mensen opspringt wordt hij vaak geaaid of er wordt tegen hem gepraat. Door uw hond aandacht te geven op het moment dat hij opspringt, wordt hij (onbewust) beloond voor zijn gedrag.

Opspringen voorkomen

Op het moment dat u een pup krijgt kunt u voorkomen dat het opspringen aangeleerd wordt. Als u de pup wilt begroeten gaat u door uw knieën en begroet hem. Wilt u de pup een voerbeloning geven houd dit dan voor zijn snuit als u het gaat geven. Houdt u de voerbeloning te hoog dan zal uw pup moeten opspringen om het te pakken.

Het opspringen afleren

Als uw hond tegen u wil opspringen blijft u stil staan of draait u zich om, u zegt niets tegen uw hond en raak hem niet aan. U negeert uw hond op dit moment, het opspringen levert de hond niets op. Op het moment dat uw hond met alle vier de poten weer op de grond staat beloont u hem. In het begin zal uw hond proberen om te blijven springen, dit is immers in het verleden beloond. U blijft dit gedrag negeren, u kunt ook wegstappen en de hond weer belonen als hij met alle vier de poten op de grond staat.

Het opspringen naar (vreemde) mensen op straat

Er zijn honden die tijdens het wandelen tegen iedereen willen opspringen om aandacht te krijgen. Het kijken van mensen naar de hond is soms al voldoende om te springen. U kunt dit gedrag voorkomen door ervoor te zorgen dat uw hond goed onder appèl staat.

Als u mensen aan ziet komen kunt u uw hond bij u roepen en laten zitten/liggen of u laten volgen, u beloont uw hond voor dit gedrag, uw hond heeft nu niet de mogelijkheid om op te springen. U kunt dit oefenen door deze situatie in scène te zetten.

Zitten/liggen/volgen in plaats van opspringen

U kunt uw hond ook leren te gaan zitten/liggen/volgen bijvoorbeeld tijdens het begroeten of het naderen van mensen, uw hond dient dan wel het zit/lig/volg commando te beheersen.

Op het moment dat uw hond wil gaan opspringen geeft u het commando zit/lig/volg.

Als uw hond gaat zitten/liggen/volgen beloont u hem. Springt uw hond toch een keer op negeer hem dan. Het commando dat u geeft hangt af van de situatie, buitenshuis uw hond laten volgen gaat beter dan in huis.

Keuze voor een goede hondenschool

Soms ziet u als kersverse hondeneigenaar door de bomen het bos niet meer.
Welke hondenschool is geschikt voor u en uw hond?

Waar moet u zoeken?

U kunt op verschillende manieren aan adressen komen.

De adressen van de door de Raad van Beheer erkende en gereguleerde Kynologen Clubs, vindt u in de telefoongids of via internet en zijn natuurlijk ook op te vragen via www.raadvanbeheer.nl. De Raad kent drie erkende typen verenigingen, waaronder de Rasvereniging (bijvoorbeeld de Nederlandse Labrador Vereniging) en de regionale verenigingen, waaronder dus de Kynologen Clubs.

Deze KC's verzorgen bijvoorbeeld de volgende cursussen:

- Puppycursus;
- elementaire Gehoorzaamheid (EG);
- voortgezette EG (VEG);
- Gedrag & Gehoorzaamheid (GG1, GG2, GG3);
- Gehoorzame Hond (GH1 en 2);
- Kynologische Kennis (KK1 en KKII).

Ook kunt u ook kiezen voor een opleidingen:

- Verkeerszeker Hond (VZH);
- uithoudingsvermogen;
- behendigheid-en agilitytraining e.d..

Er worden ook door andere (niet door de RvB-gereguleerde/erkende) clubs/verenigingen trainingen en opleidingen verzorgd.

Natuurlijk kunt u ook informeren bij vrienden met honden, de dierenarts, de dierspecialzaak, of misschien wel de fokker van uw hond. Zij kunnen u mogelijk uit eigen ervaring iets vertellen over de door hun zelf gevolgde opleiding/training.

Bij de KNJV (Koninklijke Nederlandse Jagersvereniging) kunt u informeren naar trainingen specifiek voor jachthonden als onze Labradors. Daarvoor kunt u ook informatie inwinnen bij onze JPC. Ook de AC kan advies geven over trainingen (met uitzondering van jachtraining).

Wat wilt u met uw hond gaan doen?

Wilt u alleen een goed opgevoede huishond, of wilt u er jachtraining, behendigheid, gehoorzaamheid of zelfs gehoorzaamheid op wedstrijdniveau mee gaan doen?

Bij uw keuze om de juiste hondenschool te vinden is het belangrijk om te weten wat u wilt van uw hond. Als u dit weet kunt u gericht op zoek gaan naar een hondenschool.

Hoe kiest u de juiste hondenschool?

Als u weet wat u met uw hond wilt gaan doen, heeft u een richtlijn wat voor u een geschikte hondenschool is.

Er zijn een aantal aandachtspunten die u kunnen helpen:

- Hoeveel cursisten zitten er maximaal in een groep, hoe meercursisten hoe minder persoonlijke aandacht er gegeven kan worden;
- hoe ziet het lesprogramma eruit, kunt u bereiken met uw hond wat u graag zou willen, leert u de oefeningen die u belangrijk vindt;
- worden er alleen praktijklessen gegeven, of zijn er ook theorielessen? Bij sommige hondenscholen wordt dit gecombineerd, u krijgt dan tijdens het praktijkgedeelte theoretische uitleg;
- welke methode wordt er gebruikt met het lesgeven, wordt er gewerkt met het hondvriendelijk aanleren en belonen van gewenst gedrag? Welke beloningen mag u uw hond geven? Mag u de hond als het nodig is corrigeren of mag er helemaal niet gecorrigeerd worden? Op welke wijze mag u uw hond corrigeren?;
- heeft de hondenschool bepaalde eisen wat betreft de riem van uw hond?;
- hoe wordt uw hond in een groep ingedeeld, op ervaring of op leeftijd?;
- mogen/ moeten de honden los spelen? U bepaalt zelf of u dit wel of niet wilt;
- wordt de cursus afgesloten met een examen? Alleen de door de RvB erkende/gereguleerde clubs leiden op voor officieel erkende examens. Kunt u door naar een vervolgcursus zonderdiploma?;
- kunt u de hondenschool goed bereiken? Is het trainingsveld naar uw mening veilig, staat er een hekwerk om het terrein? Wordt het terrein goed verlicht tijdens de avondtraining?

Wees kritisch

Het is raadzaam om eerst te gaan kijken bij verschillende hondenscholen, zo kunt u het een en ander vergelijken. Het is voor iedereen verschillend welke manier van lesgeven aanspreekt. Het is belangrijk dat u zich kunt vinden in de manier waarop de lessen worden gegeven. Er is helaas ook kaf tussen het koren op het gebied van hondentraining omdat iedereen zich 'hondentrainer' of 'gedragstherapeut' mag noemen. Door onverantwoorde methodes kan een jonge hond echt verpest worden of een trauma oplopen. Uit ervaring weten wij dat er ook minder plezierige ervaringen worden opgedaan op (erkende) hondenscholen, KC's en KNJV-trainingen. Ons advies: u bent de baas van uw hond en bespreek punten van kritiek tijdig, open en eerlijk. Als het goed is, worden deze in goed overleg opgelost.

Als u nu de juiste hondenschool gevonden heeft, kunt u met uw hondje gaan trainen. Bedenk wel dat het volgen van een wekelijkse training niet voldoende is om uw hond gehoorzaam te krijgen. U als eigenaar leert alles op de hondenschool en moet dit zelf op uw hond overbrengen. De oefeningen, die u krijgt op de hondenschool, dient u ook thuis te doen. Als u thuis aan de gang gaat met de oefeningen is het beter om dagelijks een paar kleine oefeningen te doen dan een keer per week alle oefeningen tegelijk. Hiermee leert uw hond sneller en blijft het trainen leuk.

Fietstraining met je hond

Een Labrador in topconditie is een lust voor het oog. Hij is actief, fit en gezond, een ware topatleet. Een topconditie is echter niet aangeboren. Voor iedere atleet, ook voor een Labrador, is het hard werken om in topvorm te komen. Om dit te bereiken is conditietraining nodig, maar wel op een verantwoorde en veilige manier.

Belangrijke trainingsregels

Er zijn enkele belangrijke trainingsregels, die het uitgangspunt van ieder trainingsprogramma moeten zijn. Het is van groot belang dat u deze regels goed in de gaten houdt. Het gaat tenslotte om de training van uw trouwe makker en blessures moeten worden voorkomen.

Regel 1: geleidelijke toenemende belasting

Als de belasting niet geleidelijk wordt opgevoerd, blijft het beoogde resultaat uit. Een Labrador die elke dag 20 minuten naast de fiets loopt, zal in de problemen komen wanneer hij ineens 40 minuten moet meedragen. Om die 40 minuten te bereiken, zullen we de trainingsduur geleidelijk moeten opvoeren. Het is belangrijk de belasting geleidelijk toe te laten nemen.

Regel 2: wat je traint, verbetert

Heel simpel gezegd betekent dit dat een Labrador die aan de fiets loopt, door een verbetering van zijn conditie, beter zal gaan lopen. Maar het is niet zo dat deze hond nu ook beter kan zwemmen (andere beweging), hoger zal springen (kracht), of sneller zal sprinten (snelheid).

Regel 3: als je stopt, ga je terug naar af

Helaas is het zo dat, wanneer we stoppen met trainen, de opgebouwde conditie weer teruggaat naar af. Alle trainingswinst verdwijnt. We noemen dit wel reversibiliteit. Wanneer een Labrador een periode ziek of geblesseerd is, zal zijn conditie een enorme terugval krijgen. Een veel gemaakte fout is dan, om te hard van stapel te lopen wanneer de training weer hervat kan worden. Er is weer tijd nodig om de conditie op te bouwen naar het oude niveau. Hetzelfde geldt ook na een vakantieperiode als er niet getraind is.

Regel 4: goed is goed genoeg

Wanneer uw Labrador na maanden training maar liefst een uur naast de fiets kan meelopen, vergt het veel extra training om nóg verder te komen. Hoe beter uw hond is getraind, des te moeilijker is het om nog vooruitgang te boeken. Daarom geldt 'goed is goed genoeg', want de kans op blessures neemt bij zeer veel trainingsarbeid toe. Te veel is niet goed, doe alles met mate.

Naast deze vier basisregels spelen bij het opstellen van een trainingsprogramma nog enkele factoren een rol, namelijk: de aard van de training, de intensiteit of zwaarte van de training, de duur en frequentie en de rustmomenten.

De aard van de training

De aangewezen methode om de conditie van de hond te verbeteren, is het aangelijnd naast de fiets in draf te lopen. Het vergt heel wat training voordat de hond ontspannen naast de fiets meeloopt. Kies om te beginnen een route met weinig verkeer, zodat er weinig afleiding is. De lijn mag nooit strak gespannen staan, de hond moet soepel meelopen. Een ontspannen draf (niet in telgang natuurlijk) is te herkennen aan een gelijkmatige beweging, de hond is in balans. Galopperen is uit den boze. Dit zie je vaak gebeuren als mensen de hond even willen afjakkeren voor het eten of het bezoek van de burens. Voor jonge honden is dit helemaal funest, omdat hun bot- en spierstel nog volop in ontwikkeling en dus zeer kwetsbaar is. Ons doel is tenslotte een goed getrainde hond met een stabiele voor- en achterhand en zonder gewrichtsproblemen.

Om blessures te voorkomen, moet u ervoor zorgen dat de jonge hond in rustige tred op een gelijkmatige, liefst zachte, ondergrond loopt. Kies zo mogelijk een route met onverharde wegen, maar vermijd slechte paden met veel kuilen en gaten of weggetjes met asfaltgrint.

Intensiteit of zwaarte van de training

In het algemeen ligt bij een fietstraining het tempo (de snelheid) tussen de tien en vijftien kilometer per uur. Dit is uiteraard afhankelijk van uw hond. Let erop of de hond ontspannen draaft en of hij het tempo goed kan volhouden. Er mag geen sprake zijn van gejakker. Een snelheidsmeter op de fiets kan handig zijn, maar na een aantal trainingen heeft u al snel in de gaten wat voor uw hond het juiste tempo is.

Met intensieve training kunt u beter wachten tot de hond twee jaar is en de heupuitslag bekend is. Een hond met HD-vrije heupen kun je nu eenmaal meer belasten dan een HD-plus/min of HDpositieve hond. Dit wil niet zeggen dat een HD-positieve hond niet naast de fiets kan. Een hond met heupdysplasie kan wel degelijk baat hebben bij een trainingsprogramma, uiteraard zolang de hond geen pijn heeft. Natuurlijk moet u daarbij uitermate voorzichtig zijn en de intensiteit laag houden. In dit geval mag de training ook niet te lang duren. Om een goed stabiliserend en conditieverhogend effect te krijgen, heeft het geen zin om deze hond langer dan 20 minuten te laten draven.

Duur en frequentie van de training

De op deze pagina opgenomen trainingsschema's geven aan hoe vaak per week en hoe lang u met de hond kunt fietsen. De schema's gaan uit van het aantal minuten dat de training duurt en niet van een bepaalde afstand, omdat iedere hond in zijn eigen tempo loopt. Begin tijdens de training met een rustig tempo en geef uw hond ongeveer vijf minuten de tijd om in het ritme te komen. We noemen dit de warming-up. Ook na de training is het belangrijk om nog een vijftal minuten uit te lopen. U raadt het al, dit is de cooling-down.

Het is belangrijk dat de hond een frisse indruk maakt gedurende de training; forceer uw hond dan ook nooit en te nimmer van vermoeidheid gaan zitten of liggen en al helemaal niet gaan manken. Concentratie van uw kant is vereist, blijf altijd alert.

Rustdagen

Rustdagen zijn even belangrijk voor de conditie als trainingsdagen. Juist door te rusten en te herstellen, gaat de prestatie vooruit. Daarom is goed herstellen zo ontzettend belangrijk. De trainingen mogen dus niet te dicht op elkaar zitten, want dan raakt de hond uitgeput. We spreken dan van een overbelaste hond. Vermoeidheid, stijfheid, veel behoefte aan slaap, lamlendigheid enzovoort, steken dan de kop op. De oplossing is: even niet trainen, laat hem eerst helemaal bijkomen. Te veel rust is natuurlijk ook niet goed. Daarom is het belangrijk om een goed trainingsschema te gebruiken.

Trainingsschema's

Het is niet verstandig om te vroeg met conditietraining te beginnen. Wacht daarom tot de hond één jaar oud is. Het eerste trainingsschema is uitstekend te gebruiken voor jonge honden tussen de één en twee jaar. De trainingscyclus bestaat uit zes weken, gevolgd door twee weken rust.

In week 1 begint u voorzichtig met vijf minuten op dag 1. Waarschijnlijk is dit de eerste keer dat de jonge hond naast een fiets loopt. Neem voldoende tijd om hem te laten wennen en zorg ervoor dat hij het leuk blijft vinden. Dag 2 is een rustdag. Op dag 3 loopt uw hond al tien minuten naast de fiets. Dan volgt weer een rustdag (dag 4), waarna u de training van dag 3 herhaalt op dag 5. Daarna hebben u en uw hond twee dagen rust. Week 1 zit erop. In de daarop volgende weken worden het aantal trainingen en de duur van de training uitgebreid. Het is belangrijk dat u het schema heel precies volgt. Doet u dit consequent, dan loopt uw hond na zes weken 20 minuten naast de fiets. Na deze periode is het goed om even een week rust te nemen.

Trainingsschema voor de jonge hond

	Dag 1	Dag 2	Dag 3	Dag 4	Dag 5	Dag 6	Dag 7
Week 1	5 min.	rust	10 min.	rust	10 min.	rust	rust
Week 2	10 min.	10 min.	rust	10 min.	10 min.	rust	rust
Week 3	10 min.	10 min.	10 min.	rust	10 min.	10 min.	rust
Week 4	15 min.	10 min.	rust	15 min.	10 min.	5 min.	rust
Week 5	15 min.	10 min.	10 min.	rust	15 min.	10 min.	rust
Week 6	15 min.	10 min.	10 min.	rust	20 min.	10 min.	rust

Het is niet verstandig om voor een jonge honden het aantal minuten op te voeren. Wacht daarmee tot de hond twee jaar oud is. Om de conditie op peil te houden kunt u het onderhoudsschema voor jonge honden volgen. U zult na een paar maanden merken dat de looptraining naast de fiets er

gewoon bij hoort, net als de dagelijkse wandeling.

Uw hond is twee jaar geworden en prima gezond. Hij is 'uitgezwaard', heeft stevige botten, zit goed in de spieren, heeft een sterk hart en goed ontwikkelde longen, kortom hij is volwassen. Dit is het moment om de trainingsarbeid voorzichtig uit te breiden.

Trainingsschema voor de volwassen hond

	Dag 1	Dag 2	Dag 3	Dag 4	Dag 5	Dag 6	Dag 7
Week 1	25 min.	15 min.	rust	25 min.	20 min.	rust	rust
Week 2	30 min.	20 min.	rust	30 min.	rust	30 min.	rust
Week 3	35 min.	20 min.	30 min.	rust	30 min.	20 min.	rust
Week 4	40 min.	20 min.	rust	rust	40 min.	15 min.	rust
Week 5	40 min.	25 min.	rust	40 min.	20 min.	rust	rust
Week 6	45 min.	20 min.	rust	rust	60 min.	rust	20 min.

Na dit trainingsschema is het goed de hond twee weken rust te bieden en gewoon lekker met hem te gaan wandelen. De trainingsopbouw kan uitstekend gebruikt worden als voorbereiding op het nieuwe jacht- of werkseizoen. Om de hond topfit te houden, kunt u het onderhoudsschema voor de volwassen hond volgen.

Tot slot nog enkele adviezen

- Laat uw hond tien minuten na de training schoon water drinken;
- geef hem geen eten gedurende drie uur vóór de training: hollen met een volle maag is niet lekker en is zelfs gevaarlijk. Ook mag hij niet vlak na de training eten in verband met het risico van een maagkanteling; wacht zeker een uur;
- controleer de voetzolen op scheurtjes, glassplinters of doornen, vóór en na de training. Zit er een scheurtje in de voetzool of mankt de hond om een andere reden: stoppen!;
- de hond loopt rechts naast de fiets aan een zogenaamde 'Springer' met tuigje of gewone halsband en riem (absoluut geen slipketting);
- kies een zachte ondergrond als dit mogelijk is (bosgrond, gras). Dit bemoeilijkt het fietsen, maar voorkomt pees-, spier- en gewrichtsproblemen. Vooral bij jonge honden is voorzichtigheid geboden. Bij het lopen op asfalt. Probeer zo mogelijk de hond in de berm te laten lopen en houd hem extra goed in de gaten;
- neem één hond tegelijk aan de fiets;
- train niet bij temperaturen boven de 20 graden Celsius of bij hoge luchtvochtigheid. Dus, voorzichtig in de zomer! Bij lagere temperaturen kun je prima aan de slag, ook al regent het;
- natuurlijk gaat u niet trainen met een loopse teef, anders heeft u binnen de kortste keren mogelijk meer honden naast de fiets;
- stop met de training als de hond onregelmatig gaat lopen;
- laat de hond na de training in de kennel of mand lekker uitrusten;
- op rustdagen is het goed om de hond te laten zwemmen. Zwemmen ontspant de spieren en zorgt voor een sneller herstel van de laatste training. Dit geldt niet in de winter natuurlijk. De temperatuur van het water moet wel aangenaam zijn (mei tot november).

Voedingsrichtlijn voor puppy's

Hier vind je informatie over een evenwichtige voeding voor honden en hoe je je puppy kunt overzetten op andere voeding. Lees hoe de voedingsbehoefte van een hond met de tijd verandert en hoe je omgaat met lastige eters.

Voedingsrichtlijn voor puppy's

Wat is de beste voeding voor je puppy? Hoeveel en hoe vaak? Alle rassen zijn zo verschillend, daarom is er niet slechts één antwoord mogelijk.

Kleine maag, grote honger

Puppy's moeten veel eten in verhouding tot hun lichaamsgewicht, ze hebben veel brandstof nodig om te groeien. Maar totdat hun maag ook groeit, hebben ze een aantal kleinere maaltijden verdeeld over de dag nodig. De richtlijnen op het blik, maaltijdzakje of op de zak vertellen je de juiste hoeveelheid voor een portie. Als je puppy zijn bak niet binnen 20 minuten op heeft, geef je hem waarschijnlijk te veel.

De conditie van je puppy geeft het beste aan of je je hond de juiste hoeveelheid geeft. De dierenarts kan je bij een controle vertellen of je puppy een gezonde groei doormaakt of dat je de voeding aan moet passen.

Wat is nou goede puppyvoeding?

Een goede puppyvoeding heeft de juiste balans om aan de behoefte van je puppy aan energie, eiwitten en mineralen te voldoen. Het moet makkelijk te verteren zijn door de maag van je puppy, die nog niet volgroeid is. Kies dus voeding die speciaal voor puppy's bedoeld is en niet voor volwassen of oudere honden.

En natuurlijk moet de voeding smakelijk genoeg zijn, zodat je puppy het eten ook lekker vindt.

Heeft hij voedingssupplementen nodig?

Nee. Te veel fosfor of calcium kan afwijkingen veroorzaken, gebruik dus alleen voedingssupplementen op voorschrift van de dierenarts.

Het risico van overvoeren

Door overvoeren komen de zich snel ontwikkelende botten en gewrichten van je puppy te veel onder druk te staan en dat kan permanente schade veroorzaken.

Voldoende schoon vers water

Zorg dat je puppy altijd schoon, vers water heeft. Raadpleeg je dierenarts als je merkt dat hij voortdurend dorst heeft.

Overschakelen op andere voeding

Hier vind je informatie over een evenwichtige voeding voor honden en hoe je je puppy kunt overzetten op andere voeding. Lees hoe de voedingsbehoefte van een hond met de tijd verandert en hoe je omgaat met lastige eters.

Wil je op andere puppyvoeding overgaan?

Je kunt altijd maar het beste beginnen met de puppyvoeding die je puppy gewend is - zijn leven is tenslotte in korte tijd heel veel veranderd. Maar als je besluit dat je eigenlijk liever overstapt op een ander merk, of natvoeding en droogvoeding gaat combineren, hoe pak je dat dan goed aan? Honden zijn gewoontedieren – vooral van binnen. Als hun spijsverteringssysteem aan een bepaald soort eten gewend is geraakt, dan heeft het tijd nodig om zich aan iets nieuws aan te passen. Braken en diarree kunnen het gevolg van een plotselinge verandering zijn. Hoewel het dus niet verstandig is je puppy iedere dag aan ander voedsel bloot te stellen, is het onvermijdelijk als ze bijvoorbeeld ouder worden, dan moet er worden overgestapt op voeding die beter bij een volwassen hond past. Het is dus belangrijk dat die overgang geleidelijk gebeurt. Meng iedere dag een beetje meer van de nieuwe voeding onder zijn eten, totdat dit na een week helemaal vervangen is.

roog, nat of allebei?

Het is een hele klus om te kiezen wat het beste is voor je puppy of hond.

Als je naar de verpakking kijkt, zie je dat de meeste soorten voeding verkrijgbaar zijn als complete maaltijd. Dit betekent dat er alle voedingsstoffen in zitten die je puppy nodig heeft.

Je ziet dan ook dat er een ruime keuze is aan natvoeding (in blik, maaltijdzakjes en alu kuipjes) en droogvoeding (in zakken met droge brokken). Wat kies je en waarom? Een paar tips:

Droogvoeding: veel voedingswaarde in een kleine hoeveelheid

Door zijn lage waterinhoud kun je veel voer bewaren op een kleine plaats. Handig als je een grote hond hebt. Het kauwen op de verschillende vormen en texturen van de brokjes in PEDIGREE® Junior helpt je puppy schone en gezonde tanden te houden. Sommige puppy's houden in het begin niet van hondenvoer in de vorm van droge brokken, maar gaan het na een tijdje toch lekker vinden. Je kunt het een beetje zachter maken in wat warm water.

Natvoeding: een maaltijd die een grote honger stilt

Een bak natvoer heeft half zoveel calorieën als een bak droogvoer. Dus als je een puppy hebt die graag eet, krijgt hij met natvoeding minder de kans om dik te worden. De hoge vochtinhoud zorgt er ook voor dat je puppy genoeg vloeistof binnenkrijgt en vermindert het risico van urineweginfecties. Voor jonge puppy's is natvoeding meestal gemakkelijker te kauwen en door te slikken, dus het is prima voor lastige eters.

Kun je nat en droog ook combineren?

Veel mensen gebruiken nat en droog door elkaar, omdat je dan de voordelen van allebei hebt. Goed voor gezonde tanden en urinewegen. Bovendien heeft je puppy meer afwisseling en accepteert hij later makkelijker ander voedsel.

Benodigde vitamines

Met de juiste vitamines kan je hond groeien en herstellen. Een teveel aan bepaalde vitamines kan slecht voor hun gezondheid zijn.

Vitamines zorgen er ook voor dat andere voedingsstoffen door het lichaam verwerkt worden – zonder de juiste vitaminebalans kan het lichaam niet goed groeien of herstellen. De makkelijkste manier om de juiste vitaminebalans in het eetpatroon van je hond te brengen, is hem hondenvoer, met die juiste balans te geven.

Je hond heeft vitamines uit twee verschillende groepen nodig: wateroplosbare vitamines C en Bcomplex, en de vetoplosbare vitamines A, D, E en K.

Wateroplosbare vitamines C en B-complex

Deze vitamines zorgen voor de opbouw van het bot, gebit en bindweefsel van je hond. Omdat ze oplossen in water worden ze voortdurend uit het lichaam gespoeld – en moeten dus regelmatig bijgevuld worden. Maar: de diverse soorten vitamine B zitten in het eten van je hond, vitamine C wordt natuurlijk in het lichaam geproduceerd.

Toevoeging van vitamine C aan het eten van uw hond kan serieuze gezondheidsproblemen bij uw hond veroorzaken. Dus geen vitamine C supplement geven als dat niet is voorgeschreven door de dierenarts.

Vetoplosbare vitamines A, D, E en K

Deze vitamines zitten in dierlijke vetten. Het lichaam van je hond absorbeert ze via de darmwand en slaat ze op voor later gebruik. Teveel van één of meer van deze vitamines kan leiden tot fysieke afwijkingen, vooral in het skelet.

Het is dus géén goed idee je hond voedingssupplementen te geven, tenzij je dierenarts anders voorschrijft voor een specifieke kwaal of aandoening.

Dit is wat de vitamines A, D, E en K doen:

- Vitamine A is o.a. goed voor de ogen;
- Vitamine D helpt het lichaam calcium op te nemen voor de botopbouw;
- Vitamine E helpt het lichaam rode bloedcellen te maken;
- Vitamine K bevordert de bloedstolling en vormt beschermende korsten.

Het wijzigende voedingspatroon van je hond

Van puppy tot oudere hond – naarmate je hond ouder wordt, verandert zijn behoefte.

Puppy

Een puppy heeft tweeënehalf keer zoveel calorieën nodig als een evengrote volwassen hond. Ze hebben ook grotere hoeveelheden spiervormende eiwitten, calcium en fosfor nodig voor de opbouw van hun botten. Hun spijsverteringssysteem is nog niet volgroeid en ze hebben nog een kleine maag. Hun voedsel moet dus makkelijk verteerbaar zijn en over meerdere, kleine maaltijden per dag worden verdeeld.

Jonge honden

Wanneer je de voeding of de calorie-inname van je pup moet gaan aanpassen, hangt van het ras af. Kleine rassen worden tussen 6 en 9 maanden volwassen, terwijl erg grote rassen daar wel 24 maanden voor nodig hebben. Er zijn diverse producten die speciaal samengesteld zijn voor jonge honden van diverse grootte.

Volwassenheid

Volwassen honden verbruiken niet zoveel energie als opgroeiende honden dus hebben ze minder calorieën nodig. Volwassen honden hoeven ook minder vaak te eten, een of twee keer per dag is prima.

Zwangerschap

Zwangere honden hebben extra voeding nodig gedurende de laatste vier weken van de zwangerschap. Vanaf de zesde week van de zwangerschap moet je je hond iedere week 15% meer geven.

Zogen

Pasgeboren puppy's drinken enorme hoeveelheden melk. Dus zolang de moeder zoogt, heeft ze tot vier keer haar normale hoeveelheid eten nodig en een doorlopende aanvoer van vers water. Ze mag ook puppyvoeding hebben, omdat daar een grote hoeveelheid calorieën in zit.

Oudere honden

Oudere honden hebben minder beweging. Ze hebben vaak ook liever kleinere maaltijden meerdere keren per dag in plaats van één grote maaltijd. Bepalen wanneer je overgaat op een voedingspatroon voor oudere honden hangt van het ras af. Ruwweg zit het zo:

- heel grote rassen – 5 jaar;
- grote rassen – 8 jaar;
- heel kleine en kleine rassen – 10 jaar.

Gezondheid en ziekten

Heupdysplasie

Heupdysplasie (afkorting HD) is een afwijking aan de heupgewrichten waarbij de ontwikkeling van de heupen bij een jong opgroeiende hond niet normaal verloopt en de gewrichten ernstig misvormd kunnen worden. In het algemeen kan worden gesteld dat grote en middelgrote honden vaker aan heupdysplasie lijden dan kleine rassen en dat het bij bepaalde rassen vaker voorkomt dan bij andere. Ook bij rasloze honden komt HD voor.

Oorzaken

- Erfelijk – HD-vrije ouders kunnen pups krijgen die wel HD ontwikkelen. Andersom kunnen ouders met HD ook HD-vrije pups krijgen. De kans op het laatste is echter een stuk kleiner. Het wordt dan ook ten sterkste afgeraden om met honden te fokken die HD hebben. HD is dus door selectief fokken nooit volledig te elimineren;
- Overvoeding – Puppies die tijdens de groei te dik zijn hebben een verhoogde kans om later HD klachten te ontwikkelen;
- percentage lichaamsvet – Rassen die veel lichaamsvet hebben bijv. de Sint Bernard hebben een groter risico om HD te ontwikkelen;
- traplopen – Als u uw hond te vroeg laat traplopen (voor 1 jaar) bestaat er een groter kans dat uw hond HD klachten ontwikkeld;
- spierontwikkeling – Als de spierontwikkeling van uw hond onvoldoende is krijgen de heupen het zwaarder te verduren wat de kans op HD groter maakt. HD is wat we noemen een multifactoriële ziekte: er zijn vele oorzaken. Waarschijnlijk zijn nog niet alle oorzaken bekend.

Symptomen

- Moeilijk opstaan;
- koehakkige stand van de achterbenen (de hakken worden naar binnen gedraaid);
- een stijve/waggelende achterhand met lopen;
- slechtere uithoudingsvermogen;
- lopen met een gebogen rug;
- kreupel in één of beide achterbenen;
- problemen met springen;
- niet graag of moeilijk gaan zitten.

Behandeling

Er bestaat geen medicijn waarmee heupdysplasie te genezen is. Wel zijn er behandelingen en medicijnen waarmee verergering wordt voorkomen of pijnklachten worden verminderd. Het is niet zo dat één bepaalde behandeling de beste resultaten geeft bij alle honden. Welke behandeling wordt ingesteld is afhankelijk van verschillende factoren.

De volgende behandelingen zijn mogelijk

Conservatieve behandeling (= niet operatief) – is bruikbaar bij honden met milde symptomen of bij honden die voor het eerst symptomen van kreupelheid vertonen. Met deze behandeling worden een aantal factoren geoptimaliseerd:

De verhouding gewicht/bespiering

Het geven van ontstekingsremmende middelen

De beweging wordt geoptimaliseerd

Bekkenkanteling (TPO = triple pelvic osteotomy) – Bij de bekkenkanteling wordt het bekken op 3 plaatsen doorgezaagd om vervolgens de heupkom over de heupkop te kantelen. De hond moet deze operatie op jonge leeftijd ondergaan voor een goede prognose.

JPS (juvenile pubic symphysiodesis) – De groeischijf die zich in het midden van het bekken bevindt, wordt met een elektrische mes behandeld zodat de groeischijf zich sluit. De

onderzijde van het bekken groeit daarna niet meer maar de bovenzijde wel, waardoor de heupkoppen makkelijker in de heupkommen kantelen. Voorwaarde is dat de hond niet ouder is als 16-20 weken.

Heupkop verwijdering – Dit is een behandeling om pijn te bestrijden en heeft niet het doel om het heupgewricht beter te laten functioneren. De bilspeer moet het dijbeen gaan steunen en zullen “de last” moeten gaan dragen. Deze behandeling is bij kleine en middelgrote honden wel mogelijk, bij grote rassen is dit zeker niet aan te raden.

Heupprothese – Net als bij de mens kan ook bij de hond een heupprothese geïmplanteerd worden. De revalidatie zal echter optimaal moeten verlopen anders is deze behandeling tot mislukken gedoemd. De kosten van het plaatsen van een heupprothese zijn hoog (denk aan duizenden euro's), maar de resultaten zijn goed indien de bespiering voldoende is en de hond nog voldoende vitaal is.

Afwijkingen van gezondheid

Bij dit ras komt veel HD voor. Bij de meeste labradors is dit een lichte vorm, dus niet zichtbaar bij het normale volgen. Wanneer een jonge labrador achter gaat hinken bij het volgen de eigenaar adviseren naar de dierenarts te gaan en foto's te laten nemen. Ook komt er steeds meer OCD/LPCM voor bij de labrador (elleboog dysplasie). Dit kun je zien doordat een hond gaat kreupelen. Ook in dit geval verwijzen naar de dierenarts. Dan komt nog voor PRA / cataract (grijze staar). Dit is niet te zien zonder speciale instrumenten. Het gevolg van PRA / cataract is dat een hond onzeker wordt, meestal op wat latere leeftijd, in het donker tegen bomen en andere dingen aan gaat lopen. Overdag zal je het kunnen zien door dat de hond zijn bal niet terug kan vinden als hij er vlak bij is.

Vaccinatie

Ieder jaar moet je hond gevaccineerd worden. Echter voor bepaalde vaccins is wetenschappelijk bewezen dat de werkingsduur langer is dan één jaar. Door voor deze vaccins te kiezen, kunnen honden met één injectie 3 jaar lang beschermd worden tegen volgende virusinfecties: hondenziekte, besmettelijke leverziekte, parvo en hondsdolheid. Dit is goed nieuws voor u en uw hond! Maar er blijven nog altijd ziekten waartegen uw hond wel jaarlijks geënt moet worden (bijvoorbeeld ziekte van Weil).

Puppyschema 6 weken 9 weken 12 weken 1 jaar.

Hondsdolheid Vanaf 12 weken, tenminste 30 dagen voor vertrek naar buitenland.

Kennelhoest Verstandig om te geven voordat u met uw hond naar een kennel, hondenshow of evt. puppy cursus gaat.

Schema Volwassen

Hond 2 jaar 3 jaar 4 jaar 5 jaar 6 jaar 7 jaar.

Hondsdolheid Geldigheidsduur: meestal 1 jaar, tegenwoordig voor sommige vaccins 3 jaar.

Kennelhoest Indien u kennelhoest geeft dient dit jaarlijks te gebeuren.

Het is belangrijk dat u met uw dierenarts overlegt welke jaarlijkse vaccinatie voor uw hond het beste is. Hierbij spelen de leefomstandigheden van uw hond een belangrijke rol, zoals de leeftijd, het zwemgedrag van uw hond, de infectiedruk (pension, hondenschool, hondenshow) en een bezoek aan het buitenland.

Bespreek ook met uw dierenarts de bestrijding van parasieten (teken, wormen en vlooien).

Entingen

Als de pup 6 weken oud is, dient hij geënt te worden tegen Hondenziekte en Parvo. 3 weken later, dus met 9 weken, moet de enting tegen de Ziekte van Weil en Parvo gegeven worden. Vaak wordt dan ook de enting tegen kennelhoest gegeven. Dit is een erg besmettelijke ziekte die zeer is aan te raden als de hond veel met andere honden in aanraking komt. Op 3 maanden leeftijd wordt de hond nogmaals geënt tegen Hondenziekte en Parvo. Daar komt dan de enting voor de Ziekte van Weil, Leverziekte, Parainfluenza en het Adenovirus bij. Deze gecombineerde enting noemen we de "Cocktail enting". De "Cocktail enting" moet voor een blijvende bescherming jaarlijks worden herhaald. Is uw pup eenmaal op de kliniek geënt dan krijgt u automatisch het volgende jaar bericht voor de herhaling. Tevens wordt bij elke enting een volledig lichamelijk onderzoek bij uw hond verricht. Indien u naar het buitenland gaat bent u verplicht uw hond een maand van tevoren tegen Hondsdolheid te laten enten. Deze enting is een jaar geldig. Gaat uw hond naar het pension vraag dan naar de aldaar gestelde eisen t.a.v. de entingen. Het is verstandig uw hond een aanvullende enting tegen kennelhoest te laten geven.

Ontwormen

Bijna alle pups zijn door hun moeder (via de baarmoederwand en/of de moedermelk) besmet met

spoelwormen, daarom moeten ze op jonge leeftijd al regelmatig worden ontwormd. Een goed schema voor het ontwormen is:

2, 4 en 6 weken leeftijd.

2, 4 en 6 maanden leeftijd.

daarna 2 keer per jaar.

Ontwormen is extra belangrijk als er kleine kinderen in huis zijn, dit omdat de spoelwormen van de hond (en kat) besmettelijk zijn voor mensen. Bij de dierenarts kunt U goed werkende ontwormingsmiddelen verkrijgen.

Veel plezier met de nieuwe huisgenoot!